

der vil kunne forstyrre familielivet aldeles for dem. F. eks. vilde en mand og hustru, der havde for skik at læse den nyere literatur højt sammen, begå en ligefrem *synd* mod en tjenestepige ved at lade hende sidde og høre på Strindbergs »Dygdens lön«, Garborgs »Ungdom« eller andre bøger, der f. eks. behandler spørgsmålet om en Guds tilværelse eller om hvorvidt mennesket har en sjæl eller ikke. Ti pigen har ikke *åndelig modenhed* til at magte disse spørgsmål. — Og man kan dog ikke forlange, at mand og hustru hélt skal give afkald på at drøfte de spørgsmål, der er oppe i tiden. Jeg vil altså fastholde, at för pigerne bliver ligeså dannede mennesker som vi, d. v. s. så modne, at vi ikke behøver at tage samme hensyn overfor dem som overfor börn — för vil det ikke blive almindeligt, at de sidder inde i familiens skød, som en lærerinde f. eks. altid vil gøre.

Til slutning må jeg væрге mig mod den misforståelse, at jeg skulde anse »dannelse« for det afgørende for, hvor man valgte sine venner, eller på hvem man kastede sin sympati. Jeg hører selv til dem, der blandt »jævne folk« har venner, som jeg sætter særlig højt, og hvis venskab er mig dyrebart, og hvor som helst jeg møder det *ædle menneskelige*, føler jeg mig dragen deraf, selv om det ikke er forenet med nogen somhelst kundskaber eller færdigheder, hvorimod den ydre, påklistede dannelse, som særlig findes i store byer, hvor alle kan »være lidt med«, er mig i højeste grad imod.

Astrid Stampe.

Dansk Kvindesamfunds Forhandlingsmøde,

Fredag den 11te December, var besøgt af henved 200 Deltagere, Mænd og Kvinder. For alle der ønsker, at Kvinderne skal være virksomme Deltagere i Samfundslivet, var det et glædeligt Tidernes Tegn at sé, at af de 10 Deltagere i Forhandlingen var de 7 Kvinder. Forhandlingen drejede sig, som det vil være bekjendt anden Steds fra, om »Tjenestepigernes Stilling.« — Hr. Bibliothekar *Elberling* ledede Mødet, og Frø-